fara žije +

souhrn komunitního plánování

rozvojové studie areálu fary v Červeném Kostelci

Vážení farníci,

dokument, který jste si právě otevřeli, shrnuje výsledky participativních aktivit realizovaných v období od léta 2024 do jara 2026, které se týkaly **rekonstrukce a budoucího využití farního areálu v Červeném Kostelci**. Cílem těchto aktivit bylo (dle důležitosti):

- oslovit co nejvíce farníků, informovat je o záměru a iniciovat farní komunitu,
- pojmenovat potřeby farního společenství,
- získat a připravit podklady pro zadání návrhu (architektonické studie).

Text níže reflektuje proběhlé aktivity; zejména ankety, participativní setkání i osobní rozhovory. Ptali jsme se zejména na přání a potřeby. Přesto měli některé skupiny (zejména podnikatelská skupina) a jednotlivci snahu komentovat samotný záměr a vnášet do procesu zejména vlastní doporučení, obavy a zkušenosti. I tyto komentáře jsou zaznamenány jako otisk setkání, avšak je třeba upozornit, že k takovým reflexím nejsou známa jejich východiska a motivace.

Text je strukturován od obecných souvislostí ke konkrétnějším tématům a rozdělen do tematických skupin. Vzhledem k provázanosti jednotlivých oblastí se obsah kapitol místy překrývá. Pro zachycení autentické atmosféry jsou do textu zařazeny přímé citáty z dokumentů a rozhovorů.

Průzkum má své limity. Přestože byly osloveny všechny významné skupiny, zapojilo se pouze stále jen omezené množství farníků. Výběr a důraz kladený na jednotlivá témata jsou i přes maximální snahu nevyhnutelně ovlivněny pohledem zpracovatele, který zohledňuje nejen četnost jejich výskytu, ale také sílu a naléhavost jednotlivých výpovědí. Dokument proto představuje syntézu nejvýraznějších tendencí a potřeb, nikoli návrh jejich řešení. Jeho cílem není tyto tendence hodnotit, ale co nejvěrněji je zachytit.

Participační aktivity se setkaly s velkou otevřeností. Farníci oceňovali, že jejich názorům bylo skutečně naslouchán, a celý proces často vnímali jako prvek posilující vzájemnou důvěru i soudržnost společenství. Zejména během rozhovorů a moderovaných setkání byla patrná kombinace zaujetí, nadhledu a humoru, ale také hlubokých obav z demografického vývoje farnosti či příliš velkorysých představ o budoucím rozvoji. Často zaznívalo téma odpovědnosti vůči příštím generacím. Pro mnohé se celý proces stal vzácnou příležitostí nejen společně přemýšlet o budoucnosti fary, ale také posílit pocit sounáležitosti. V dotaznících se naopak ojediněle objevoval názor, že podobné diskuse vedou k dlouhému hledání konsenzu bez konkrétních výsledků.

> *„Směrujeme do nebe*
> *- ale zároveň pevně stojíme tady na zemi, uprostřed lidí a každodenního života.“*

Obsah

Úvod ... 1
Obsah ... 2
I. Popis participativních aktivit ... 3
II. Hlavní vize, potřeby a rizika ... 4
III. Shrnutí výstupů z participativních aktivit ... 6
Klíčové priority nových prostor (dle četnosti zmínek): ... 6
Výstupy dle skupin ... 6
Výstupy dle témat ... 8
Hlavní proudy (shoda) ... 10
Protichůdná témata a přání ... 11
IV. Detailní přehled výstupů oslovených skupin: ... 12
1. Rodiny a rodiče ... 12
2. Mládež a středoškoláci ... 12
3. Skauti ... 13
4. Starší farníci a senioři ... 13
5. Muži ... 14
6. Hudebníci (Chrámový sbor, Rytmika) ... 14
7. Vedoucí skupin a katecheté ... 14
8. Kněží a plánování správy ... 15

I. Popis participativních aktivit

Zpětná vazba byla získávána kombinací kvantitativních a kvalitativních metod:

Anonymní dotazníky

Možnost vyjádřit se pro každého člena farnosti i veřejnost.

- Dotazníkové šetření (červenec až září 2024) zaměřené na očekávání farníků od farního areálu
- Doplňková anketa (červen 2026)

Moderované diskuse v malých skupinách

Starší farníci, rodiny, muži, mládež, skauti, vedoucí skupin, učitelé a hudebníci)**:** Metoda „sdílení v kruhu“ s následnou prezentací výstupů ostatním.

Hloubkové rozhovory

S vedoucími skupin a aktivit (hudba, katecheze, skauti) zejména o specifických technických potřebách a očekáváních.

Skupina podnikatelů

Skupina řešila při společných setkáních formou „poradního orgánu“ zejména pragmatickou procesní a finanční stránku záměru i generační odpovědnost. Své závěry sepsala jako názorový kompilát formou „doporučení“.

Dotazníková šetření přinesla celkem 51 odpovědí (45 elektronicky a 6 v papírové podobě). Do participativních setkání se zapojily desítky aktivních farníků napříč generacemi, přibližně 15–30 osob v jednotlivých klíčových skupinách. **Výsledky tak vycházejí zejména z podnětů reprezentujících komunitu, která budovu fary pravidelně využívá – jedná se přibližně o 200–300 lidí** (včetně „názorových skupin“, kdy jedna osoba reprezentuje potřeby skupiny)**.**

Souběžně s těmito aktivitami Pastorační rada farnosti projednala Vizi farnosti a Záměr úprav farního areálu. Tyto výstupy jsou také součástí vyhodnocení.

> *„Kdo jiný, když ne my a kdy jindy, když ne teď. Farnost možná už nikdy nebude v tak dobré kondici jako dnes.“*

II. Hlavní vize, potřeby a rizika

Areál fary je většinově vnímán jako místo, které má sloužit nejen farníkům, ale i širší veřejnosti a městu. Samotná farnost je pohledem „zevnitř“ vnímána jako „demografická anomálie“ s velkým množstvím dětí a mladých rodin, což klade vysoké nároky na kapacitu a variabilitu prostor, které v současnosti chybí.

> *„Jsme demografická anomálie s obrovským potenciálem.“*

Převažujícím názorovým proudem je vize fary jako *„domova farní rodiny, domova pro život nebo centra setkávání“*, který je otevřený, ale zachovává si svou duchovní identitu. Hlavním emocionálním výstupem je vůle budovat místo přijetí, které bude otevřené nejen pro věřící, ale i pro lidi hledající, nemocné či osamělé. Výstup tak nepředstavuje pouze seznam požadavků, ale specifickou vizi společenství, které chce být „místem přijetí“, kde nikdo nemusí zůstávat sám a které je „připraveno nést své poslání i v horizontu příštích desetiletí“.

Obecně lze názorové proudy shrnout do těchto skupin:

- Fara jako živé centrum komunity
- Otevřenost církve městu a veřejnosti
- Priorita soukromí a klidu kněží
- Udržitelnost a ekonomický realismus
- Duch pospolitosti a mezigenerační setkávání
- Moderní budova se zachováním tradice

Při práci v moderovaných skupinách se jednoznačně ukázala velká prostorová/ provozní kolize aktivit a jejich nedostatečné prostorové zázemí. Fara je stále vnímána jako uzavřená budova s omezenou nabídkou prostor a zázemí aktivit. Provoz budovy je silně omezen akustikou prostor, protože neumožňuje klidné bydlení kněží, přičemž jejich přítomnost je klíčovou hodnotou pro fungování farního společenství.

Překvapivě velké množství farníků přemýšlí o „faře“ jako o areálu včetně dvora, stodol, zahrady a kostela, který by přes všechny aktivity měl zůstal i nadále duchovním centrem.

Zejména u aktivních farníků panuje shoda, že by byla škoda pouze opravit stávající budovu, která se z hlediska provozních i kapacitních jeví jako nedostatečná. Názory směřují k vybudování multifunkčnímu sálu, který by reflektoval potenciál farnosti, a zároveň snad umožnil částečnou ekonomickou sanaci budovy, která bude vyžadovat trvalé „dotování provozu“.

> *„Rekonstrukce fary jako budovy nemá finanční návratnost. Je to investice zejména do podpory života farnosti.“*

Obecně se v takto velkém vzorku dají vypozorovat i očekávané názorové kolize a je patrné, že výsledek bude nutným obecným kompromisem. Zatímco jedni hledají na faře především

„bezpečný přístav“ a „prostor pro vztahy“, druzí ji vnímají jako vysoce funkční a odolné zázemí pro své aktivity. Názorové spektrum ohraničují menšinové, ale zato radikální postoje od „opravit stávající status quo“ po zbourání stávající budovy a výstavby zcela nové.

Mezi riziky byla nejčastěji zmiňována ekonomická náročnost, hrozba ztráty nadšení při dlouhé realizaci nebo případná výměna kněze, která by mohla změnit nastavený kurz. Chybí kormidelník, vyskytuje se obava z hádek o priority a scházení bez jasné akce. Dále se objevuje strach ze ztráty autenticity areálu a zahrady i o zachování intimního duchovního rozměru budovy (budování „továrny na zážitky"), volání po udržení rovnováhy mezi otevřeností a „posvátným klidem“, který v Kostelci chybí (klid jako luxus dnešní doby). Jako zásadní prevenci těchto rizik respondenti uvádějí etapizaci stavby, transparentní komunikaci a širokou shodu napříč farností.

> *„Mám strach, aby se z fary nestalo jen kulturní středisko na úkor bydlení a klidu pro kněze.“*

Zejména z Hloubkových rozhovorů se překvapivě poptávka po „Architektonické vizi“ přirozeně transformuje do Sociální, či Komunitní vize farnosti, jako by se výše zmiňované stavební bariéry budovy fary promítaly také do bariér sociálních. Odhalují živé, ale nesourodé společenství, které bojuje s „uzavřenými bublinami“ a „neprostupností“. Jako důvod je zmiňováno velké množství farníků.

> *„Jsme jako loď plná silných lidí: každý chce pádlovat, ale bez domluvy.“*

Výsledek šetření ukazuje na chybějící funkční srdce farního společenství, které bude generačně odpovědné a finančně udržitelné – otevřené, bezpečné, bezbariérové a stabilní centrum sloužící všem (věřícím i nevěřícím), bezpečný prostor bez předsudků, kde se nikdo (z farnosti i z venčí) necítí nepatřičně. Místo setkání generací, místo sdílení bez „komerčního tlaku“.

> *„Pevně věřím, že finance jsou zásadně menší starost než umění se v naší farnosti shodnout.“*

III. Shrnutí výstupů z participativních aktivit

Klíčové priority nových prostor (dle četnosti zmínek):

Multifunkční sál a společenské prostory

Naprostá většina respondentů vnímá za prioritu vybudování prostoru pro společné setkávání se zázemím. Míní se sál pro farní kávu, přednášky, koncerty, plesy i oslavy (křtiny, svatby), využitelný také jako zkušebna (obecně pro 20–80 lidí).

Důstojné bydlení kněží

Panuje shoda na striktním oddělení obytné části kněží, aby bylo zajištěno jejich důstojné zázemí a klid.

Moderní a funkční zázemí

Zejména nedostatek toalet, skladů, dožilé technické zařízení budovy, potřeba funkční kuchyně schopné obsloužit větší akce (přebalovací pult a moderní gastro zázemí s průmyslovou myčkou). Často je zmiňována farní kavárna (pro interní potřebu i veřejnost).

Zahrada a bezbariérovost

Požadavek na bezbariérové propojení kostela, fary a zahrady (myšleno nejen pro tělesně hendikepované, ale také pro slabé a potřebné, také jako touha po nezávislém fungování prostor fary), vytvoření míst pro odpočinek, sport, dětského hřiště a ohniště.

Výstupy dle skupin

Mládež a skauti

Skauti hledají na faře své „zimní sídlo“, které jim poskytne prostor pro schůzky i celého oddílu (více jak cca 30 lidí) s možností dělení na menší skupinky. Zásadní je pro ně kapacitní kuchyně s průmyslovou myčkou a suché sklady pro vybavení. Mládež pak akcentuje spíše potřebu neformální „chill zóny“ s kobercem a polštáři, kde by mohlo vzniknout např. mikrokino s herní konzolí.

> *„Kdyby tam byl velkej daťák s Nintendem a Mario, vzala bych tam klidně i spolužáka ze školy, co do kostela nechodí.“*

> *„Místo, kde můžem hrát pinec."*

Rodiny a rodiče (maminky i tátové)

Tato skupina vnímá areál jako „farní domov“. Prioritou je bezpečné zázemí s přebalovacím pultem a hernou, odkud je z budoucí kavárny přímý výhled na děti v zahradě. Muži (tátové) pak zdůrazňují praktické prvky: multifunkční sál s plátnem pro přednášky či sportovní přenosy, dílnu pro společné vyrábění s dětmi a neformální „chlapskou zašívárnu“.

„Fara je klíčová pro setkávání celých rodin na oslavy, na spolča i na modlitby. Takový farní domov.“

„Potřebujeme pípu!“

Senioři

Klíčovým požadavkem je plná bezbariérovost, protože schody jsou pro mnohé bariérou v kontaktu se společenstvím. Senioři hledají místo pro potlačení osamělosti (např. formou „čaje o páté“), ale zároveň si přejí zachovat duchovní charakter místa skrze malou, v zimě vytápěnou adorační kapli. Důležitý je pro ně i mezigenerační kontakt; zejména s dětmi.

„Mnoho starých lidí rádo vidí děti běhat po zahradě. Dětské ručičky jsou pro nás prostě balzám na duši.“

Hudebníci (sbor, rytmika, chvály)

Požadují specifickou zkušebnu se „suchou“ akustikou a důkladným odhlučněním, aby pozdní nácviky nerušily klid v bytech kněží. Zásadní je pro ně bezpečný sklad pro bicí soupravu, klávesy a notový archiv. Navrhují také pevnou technickou instalaci (mikrofony, mixážní pult), která by eliminovala zdlouhavé přípravy aparatury před každou akcí.

„Na chvály je tu zima."

Podnikatelé

Skupina se zformovala do role „expertního poradního orgánu“ a při společných setkáních nad existujícími tendencemi řešila zejména pragmatickou procesní a finanční stránku záměru a jeho generační odpovědnost. Své závěry sepsala do kompilujícího dokumentu názorů a rad, souhrnně jako „doporučení“.

Dokument varuje před každodenním komerčním provozem (např. kavárna se zaměstnanci), který by byl ekonomicky neudržitelný; preferují komunitní model s nárazovými příjmy z pronájmů sálu na oslavy či svatby. Doporučují projekt striktně etapizovat a financování podpořit aktivním fundraisingem u místních firem a prodejem farních pozemků. Zároveň apelují na vznik „otevírače dveří“ – týmu, který bude aktivně shánět externí zdroje.

Výstupy dle témat

1. Duchovní rozměr a intimita

Existuje silná poptávka po vytvoření malé adorační kaple či modlitební místnosti přímo v budově fary. Tento prostor by měl být v zimě vytápěný, aby sloužil pro komorní modlitby či přípravu na svátosti v době, kdy je v kostele mráz. Důležitým prvkem je také hovorna – diskrétní místnost pro soukromé rozhovory s knězem nebo zpověď, aniž by návštěvy musely vstupovat do soukromých prostor fary.

2. Multifunkčnost a společenský život

Farníci postrádají velký multifunkční sál (pro cca 80 lidí), který by sloužil pro vikariátní setkání, kurzy Alfa, přednášky, ale i nárazové rodinné oslavy jako křtiny či svatby. Tento prostor by měl být variabilní, s možností rozdělení na menší učebny pomocí posuvných příček. Součástí musí být kapacitní kuchyně vybavená průmyslovou myčkou a dostatkem nádobí pro velké akce.

3. Zázemí pro rodiny, děti a mládež

Fara má být „farním domovem“. Rodiče požadují bezpečné a přehledné zázemí (hernička, přebalovací pult) s přímým výhledem do zahrady na hrající si děti. Pro mládež a skauty je prioritou „chill-out zóna“ či „zašívárna“ vybavená herními prvky (ping-pong, kalčo), kde mohou trávit čas mezi školou a kroužky i se svými nevěřícími kamarády.

4. Kultura, hudba a akustika

Hudební tělesa (sbor, rytmika) potřebují vlastní zkušebnu se „suchou“ akustikou a kvalitním odhlučněním, aby nerušila klid v bytech kněží. Zásadním požadavkem je bezpečný sklad a pevná instalace techniky, aby nebylo nutné aparaturu před každou zkouškou složitě stěhovat a zapojovat.

> *„Kultura a koncerty jsou to, přes co nás vnímá nevěřící svět. Je to náš nízkoprahový vstup pro veřejnost.“*

5. Zahrada jako „duchovní park“

Zahrada nemá být jen doplňkem, ale plnohodnotným prostorem pro evangelizaci a odpočinek. Plánuje se její bezbariérové propojení s kostelem a farou, vytvoření meditačních koutků s lavičkami, bylinkové zahrádky a ohniště pro farní setkání. Zahrada má sloužit i k mezigeneračnímu setkávání, kde senioři mohou z laviček sledovat hrající si děti.

6. Pohostinnost, ubytování a turismus

Zvažuje se využití podkroví pro jednoduché ubytování (4–6 lůžek) pro poutníky na Svatojakubské cestě, vikariátní mládež či hosty svateb. Objevil se i návrh na vybudování startovacích bytů pro mladé rodiny nebo nájemních apartmánů, které by generovaly pravidelný příjem pro farnost.

7. Technické standardy a provozní efektivita

Klíčovým tématem je bezbariérovost celého přízemí a zahrady, což je nezbytné pro seniory i rodiny s kočárky. Respondenti často kritizují současný havarijní stav toalet a požadují jejich navýšení a modernizaci. Diskutuje se také o moderním zabezpečení (kódy nebo čipy místo klíčů), které by umožnilo snadný, ale kontrolovaný přístup do budovy.

> *„Bojím se, že spadne podlaha.“*

8. Soukromí a bydlení kněží

Rekonstrukce musí zajistit oddělení veřejného provozu od soukromého bytu kněží. Cílem je vytvořit důstojné zázemí pro život a odpočinek, které nebude narušováno hlukem ze zkušeben nebo náhodnými návštěvami farníků v kteroukoli denní hodinu.

Hlavní proudy (shoda)

Otevřenost a „nízkoprahovost“

Fara nemá být uzavřenou pevností, ale živým domovem a komunitním centrem, kam se nebojí vstoupit i „nevěřící soused“ (např. skrze kulturu, zahradu či farní kavárnu).

Funkční oddělení

Striktní oddělení soukromého bytu kněží od farního provozu je nutnou podmínkou, aby se obě složky vzájemně nerušily (požadavek na odhlučnění a samostatné vchody).

Zahrada jako „Duchovní park“

Vnímána jako klíčový rozvojový prostor pro relaxaci, evangelizaci i bezpečné hraní dětí; zásadní je její bezbariérové propojení s kostelem.

Absence velkého sálu

Panuje shoda, že farnosti chybí jeden velký multifunkční prostor pro vikariátní akce, kurzy Alfa, přednášky či rodinné oslavy, které se dnes na faru nevejdou.

Bezbariérovost jako nutnost

Rekonstrukce musí odstranit fyzické bariéry (zejména schody), aby areál mohl plnohodnotně sloužit seniorům a rodinám s kočárky.

Modernizace zázemí

Shoda na kritickém stavu toalet a nutnosti vybudovat funkční kuchyni (s teplou vodou a myčkou), která je schopná obsloužit větší společenství.

Komunitní model správy

Panuje shoda, že areál by měl fungovat na bázi dobrovolnictví a osobní odpovědnosti vedoucích skupin, nikoliv jako komerční podnik s placenými zaměstnanci.

Duchovní srdce (Malá kaple)

Silná poptávka po malé, v zimě vytápěné modlitební místnosti (kapli) pro komorní modlitby, adorace nebo zpovědi mimo mrazivý kostel.

Protichůdná témata a přání

Klid vs. Hluk

Hudebníci a mládež potřebují prostor pro hlučné aktivity (zkoušky hudby, setkávání a hry), což naráží na potřebu ticha bydlení kněží a modlitební skupinky.

> *„Odrazuje nás strach, že budeme rušit kněze nebo jiné akce. Potřebujeme prostor, kde můžeme být sami sebou.“*

Historie vs. Modernizace

Objevily se i extrémní názory na zbourání staré fary a stavbu nové budovy kvůli statice a azbestu, proti čemuž stojí snaha o zachování historické autenticity a památková hodnota budovy pro farníky i město samotné.

Komerce vs. Služba

Část farníků chce apartmány pro turisty a výdělečnou kavárnu, podnikatelé však varují před neudržitelností každodenního placeného provozu.

Plány vs. Správa

Touha po „vyřešení, pokud možno všech potřeb farnosti“ naráží na ekonomický aspekt a zejména na aspekt provozu a údržby (správce, údržba zahrady, úklid).

> *„První den po opravě budou zapomenuty otázky: ‚Kolik to stálo?‘ a ‚Jak dlouho to trvalo‘, ale vystřídá je otázka: ‚Kdo to dělal a jak to udělal?‘“*

IV. Detailní přehled výstupů oslovených skupin:

1. Rodiny a rodiče

Pro tuto skupinu je fara klíčovým místem pro **budování společenství a sdílení každodenního života**.

Témata

Pocit „farního domova“, bezpečnost dětí, mezigenerační propojení.

Potřeby

Univerzální variabilní prostor: Místnost, kterou lze rozdělit pro různé věkové kategorie (manželé, děti, mládež) tak, aby se skupiny nerušily.

Farní kavárna: Samoobslužný prostor pro neformální setkávání maminek v dopoledních hodinách nebo po mši.

Herní prvky: Vnitřní hernička pro děti a bezpečné venkovní hřiště viditelné z kavárny.

Praktické zázemí: Přebalovací pult, mikrovlnná trouba, varná konvice a průmyslová myčka na nádobí pro velké akce.

Oslavy: Možnost pronájmu prostor pro křtiny a rodinné oslavy jako alternativa k externím prostorům.

2. Mládež a středoškoláci

Mladí lidé hledají na faře místo, kde mohou být **sami sebou** a trávit čas mezi kroužky a školou.

Témata

Volnočasové aktivity, bariéry (stud z mluvení před ostatními), smysluplné trávení času.

Potřeby

Komunitní místnost (zašívárna): Prostor s kobercem, polštáři a neformální atmosférou.

Zábava a sport: Ping-pong, stolní fotbálek, posilovna nebo i sauna (inspirováno jinými diecézemi).

Technologie: Mikrokino s dataprojektorem a herní konzolí (Nintendo) pro společné večery.

Zlepšení stavu: Kritika technického stavu toalet („strach, že to spadne“) a potřeba snadnějšího odemykání budovy.

> *„Má to smysl, protože se bojíme chodit na záchod, že to spadne, a blbě se to splachuje.“*

3. Skauti

Skauti vnímají faru především jako své **zimní sídlo** a logistické centrum pro tábory.

Témata

Zimní schůzky, skladování vybavení, využití zahrady.

Potřeby

Velká místnost: Prostor, kam se vejde celý oddíl (cca 25–35 lidí) pro vánoční schůzky a sněmy.

Sklady: Bezpečné a suché prostory pro uskladnění stanů a táborového vybavení.

Kuchyně: Dostatečná kapacita pro vaření pro 30 lidí včetně nádobí a rychlé myčky.

Zahrada: Plácek na fotbal a hry i v současném „neupraveném“ stavu.

> *„V zimě bojujeme s tím, že bejt dvě a půl hodiny venku už je náročný. Fara by mohla být naše ‚zimní sídlo‘.“*

4. Starší farníci a senioři

Důraz kladou na **tradice, klid a duchovní rozměr** areálu.

Témata

Boj s osamělostí, uchování historie fary, mezigenerační odpovědnost.

Potřeby

Bezbariérovost: Zásadní požadavek, schody jsou pro mnohé nepřekonatelnou bariérou.

Duchovní srdce: Malá, v zimě vytápěná kaple na faře pro modlitbu a tiché spočinutí.

Zahrada: Lavičky ve stínu stromů pro odpočinek a pozorování dění (např. běhajících dětí).

Místo „kde se nic nechce“: Prostor, kde lze jen tak pobýt bez nutnosti plnit nějakou roli nebo funkci.

> *„Potřebujeme místo, kde lze jen tak pobýt a nic se po mně nechce, žádná role ani funkce.“*

5. Muži

Muži vnímají areál skrze **praktické využití a vlastní odpovědnost** za jeho chod.

Témata

Technické zázemí, chlapská společenství (Exodus), údržba.

Potřeby

Pánská zašívárna: Místo se společenským rozměrem, kde může být i pivo nebo pípa.

Dílna: Prostor pro společné vyrábění s dětmi.

Technika: Kvalitní ozvučení, dataprojektor a plátno pro sledování sportovních přenosů nebo přednášky.

Parkování: Požadavek na dostatek míst pro auta, ideálně mimo hlavní dvůr.

> *„Když budu vědět, že třikrát do roka udělám guláš fest, budeme vařit pivo a pálit slivku... vím, že do tý farnosti něco vložím a budu z toho mít dobrý pocit.“*

6. Hudebníci (Chrámový sbor, Rytmika)

Klíčem je pro ně **akustika a trvalé uložení nástrojů**.

Témata

Odhlučnění, zkušebna, hudební archiv.

Potřeby

Specifická zkušebna: Místnost se „suchou“ akustikou pro nácvik, která je izolovaná, aby nerušila kněze.

Bezpečný sklad: Místo pro trvalé uložení bicí soupravy, kláves, notových pultů a rozsáhlého archivu not.

Technika: Pevná instalace mixážního pultu a mikrofonů, aby se nemusela aparatura pokaždé stavět.

7. Vedoucí skupin a katecheté

Řeší především **provozní kolize a nedostatek učeben**.

Témata

Paralelní běh aktivit, vzdělávání dospělých, příprava na svátosti.

Potřeby:

Více samostatných místností: Možnost učit náboženství a zároveň mít v areálu zkoušku sboru bez vzájemného rušení.

Vybavení učeben: Bílé tabule, projektory, pracovní stoly a dostatek židlí.

Sklad pomůcek: Skříňky pro trvalé uložení materiálů (např. pro Katechezi Dobrého pastýře), které musí být přístupné dětem.

8. Kněží a plánování správy

Jejich potřeby jsou definovány skrze **zajištění klidu pro osobní život a službu farníkům**.

Témata

Důstojné bydlení, soukromí, farní kancelář.

Potřeby:

Oddělené byty: Byty s vlastní kuchyní a hygienickým zázemím, které jsou stavebně oddělené od veřejného provozu.

Odhlučnění: Nutnost izolovat hluk ze sálů a zkušeben od soukromé zóny kněží.

Hovorna: Malá místnost v přízemí pro diskrétní rozhovory, aby návštěvy nemusely chodit do soukromí kněze nebo do kanceláře, kde bývá pastorační asistentka nebo zpovídá druhý kněz.

Kancelář: pro pastorační asistentku, úřední věci, svátosti smíření.